

31996R0385

L 56/21

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1996 3 6

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 385/96**1996 m. sausio 29 d.****dėl apsaugos nuo žalingo laivų įkainojimo**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

(4) kadangi Laivų statybos sutartis ir iš jos kylančios nuostatos yra labai svarbios Bendrijos teisės požiūriu;

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 113 straipsnį,

(5) kadangi siekiant išlaikyti pusiausvyrą tarp Laivų statybos sutartimi nustatytų teisių ir pareigų, Bendrija turėtų imtis veiksmų, jei žalingai įkainojamas bet kuris laivas, kurio pardavimas už žemesnę nei normalioji vertė kainą sukelia žalą Bendrijos pramonei;

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

(6) kadangi Laivų statybos sutarties šalių laivų statytojų atžvilgiu Bendrija gali pradėti tyrimą tik tokiu atveju, jeigu laivo pirkėjas yra iš Bendrijos, ir tik jeigu laivas nėra karinis;

(1) kadangi per daugiašales Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos globojamas derybas 1994 m. gruodžio 21 d. buvo sudaryta Sutartis dėl normalių konkurencinių sąlygų komercinės laivų statybos ir laivų remonto pramonėje (toliau vadinama „Laivų statybos sutartis“);

(7) kadangi pageidautina nustatyti aiškias ir išsamias normaliosios vertės apskaičiavimo taisykles; kadangi ypač, jeigu įmanoma, tokia vertė turėtų būti nustatoma pagal panašaus laivo įprastą pardavimo kainą įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje šalyje; kadangi yra tikslinga apibrėžti aplinkybes, kurioms esant būtų galima laikyti, kad pardavimas šalies viduje yra nuostolingas, ir jo būtų galima nepaisyti, ir kuriomis galima būtų atsižvelgti į panašaus laivo pardavimą trečiajai šaliai arba į apskaičiuotą normaliąją vertę; kadangi taip pat pageidautina numatyti, kaip teisingai paskirstomos sąnaudos, netgi tik pradedant veiklą; kadangi apskaičiuojant normaliąją vertę taip pat būtina nurodyti metodiką, pagal kurią nustatomas parduodamas kiekis, ir į tokią vertę įtraukiamos bendrosios ir administracinės sąnaudos, ir pelningumas;

(2) kadangi pagal Laivų statybos sutartį buvo pripažinta, kad dėl specifinio laivų pirkimo sandorių pobūdžio tapo nepraktiška taikyti kompensacinius ar antidempingo muitus, numatytus 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų ir prekybos (GATT) VI straipsnyje, Sutartyje dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių, taip pat Sutartyje dėl 1994 m. GATT VI straipsnio įgyvendinimo, pridedamoje prie Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutarties; kadangi atsižvelgiant į būtinybę numatyti veiksmingas priemones, kaip apsisaugoti nuo laivų pardavimo už žemesnę nei normalioji vertė kainą, kuris padaro žalą, buvo sudarytas Laivų statybos žalingo kainų nustatymo kodeksas, kuris kartu su šio Kodekso Pagrindiniais principais yra Laivų statybos sutarties III priedas (toliau vadinamas „IPI kodeksu“);

(8) kadangi Komisija, kad galėtų teisingai taikyti naujus kovos su žalingu įkainojimu teisės aktus, turi imtis visų reikalingų priemonių nustatyti stambių konglomeratų ir trečiųjų valstybių bendrovių apskaitos mokesčius, kai būtina nustatyti savikainos struktūrą;

(3) kadangi šio IPI kodekso tekstas iš esmės grindžiamas Sutartimi dėl 1994 m. GATT VI straipsnio įgyvendinimo, tačiau dėl specifinio laivų statybos sandorių pobūdžio nukrypsta nuo šios Sutarties; kadangi dėl to būtina perkelti IPI kodekso tekstą į Bendrijos teisės aktus, kiek įmanoma remiantis 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ⁽³⁾;

(9) kadangi, atrodo, kad nustatant normaliąją vertę ne rinkos ekonomikos valstybėms, būtų protinga nustatyti taisykles, pagal kurias šiuo tikslu būtų parenkama tinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė, ir, jeigu neįmanoma rasti tinkamos trečiosios valstybės, pasirūpinti, kad normalioji vertė būtų nustatyta bet kuriuo kitu tinkamu pagrindu;

⁽¹⁾ OL C 13, 1996 1 18, p. 10.⁽²⁾ OL C 17, 1996 01 22.⁽³⁾ žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1.

- (10) kadangi tikslinga apibrėžti eksporto kainą ir išvardyti koregavimus, kurie gali būti atliekami tais atvejais, kai būtina tokią kainą atkurti pagal pirminę atvirosios rinkos kainą;
- (11) kadangi norint užtikrinti, kad būtų galima teisingai palyginti eksporto kainą ir normaliąją vertę, patartina įvardyti veiksnius, įskaitant sutartimis numatytas baudas, kurie gali turėti įtakos kainoms ir jų palyginamumui;
- (12) kadangi pageidautina nustatyti aiškias ir išsamias gaires dėl veiksmų, kurie gali būti svarbūs nustatant, ar žalingai įkainotas pardavimas padarė materialinę žalą arba sukelia grėsmę, kad žala gali būti padaryta; kadangi įrodinėjant, kad dėl konkretaus pardavimo kainos lygio Bendrijos pramonei buvo padaryta žala, būtina atkreipti dėmesį į kitų veiksmų, ypač į vyraujančių Bendrijos rinkos sąlygų poveikį;
- (13) kadangi rekomenduotina apibrėžti terminą „Bendrijos pramonė“ atsižvelgiant į galimybes pagaminti panašų laivą ir nurodyti, kad šalys, susijusios su eksportuotojais, gali būti pašalinamos iš tokios pramonės, ir apibrėžti terminą „susijusios“;
- (14) kadangi būtina apibrėžti skundo dėl žalingai nustatytos kainos pateikimo procesines ir materialines sąlygas, taip pat nustatyti, kokių mastu tokio skundo teikimą turėtų paremti Bendrijos pramonė, ir kokia informacija apie laivo pirkėją, žalingą įkainojimą, padarytą žalą ir jos atsiradimo priežastis turėtų būti nurodyta tokiam skunde; kadangi taip pat tikslinga apibrėžti skundo atmetimo arba teismo nagrinėjimo inicijavimo tvarką;
- (15) kadangi tais atvejais, kai žalingai įkainoto laivo pirkėjas yra įsisteigęs kitos Laivų statybos sutarties šalies teritorijoje, skunde taip pat gali būti prašymas, kad tos kitos Sutarties šalies valdžios institucijos pradėtų tyrimą; kadangi toks prašymas, jeigu patvirtintas, yra perduodamas Sutarties šalies valdžios institucijoms;
- (16) kadangi tam tikrais atvejais tyrimas pagal šį Reglamentą ir Laivų statybos sutartyje numatytomis sąlygomis gali būti pradėtas ir remiantis Laivų statybos sutarties šalies institucijų rašytiniu skundu;
- (17) kadangi būtina nustatyti tvarką, pagal kurią suinteresuotosioms šalims turėtų būti pranešama apie valdžios institucijų reikalaujamą informaciją ir turėtų būti sudaromos plačios galimybės pateikti visus reikiamus įrodymus bei apginti savo interesus; kadangi taip pat pageidautina aiškiai išdėstyti taisykles ir tvarką, kurių turi būti laikomasi atliekant tyrimą, o ypač tas taisykles, pagal kurias suinteresuotosios šalys turi per nustatytą laiką pranešti apie save, pareikšti savo nuomonę ir pateikti reikiamą informaciją, kad į tokią nuomonę bei informaciją būtų atsižvelgta; kadangi taip pat dera nustatyti, kokiomis sąlygomis suinteresuotoji šalis gali gauti kitų suinteresuotųjų šalių pateiktą informaciją ir pareikšti pastabas dėl jos; kadangi, be to, valstybės narės ir Komisija turi bendradarbiauti, kai renkama informacija;
- (18) kadangi būtina numatyti, kad nepriklausomai nuo to, ar žalingo įkainojimo mokestis yra nustatomas, ar ne, nagrinėjimas turi būti nutrauktas ne vėliau kaip per vienerius metus nuo tyrimo pradžios arba nuo laivo pristatymo (pagal aplinkybes); kadangi tyrimas arba nagrinėjimas turėtų būti nutrauktas, jeigu žalingo įkainojimo riba yra mažareikšmė;
- (19) kadangi tyrimas gali būti nutrauktas ir nenustačius žalingo įkainojimo mokesčio, jeigu žalingai įkainoto laivo pardavimas yra galutinai ir besąlygiškai anuliuojamas, arba jeigu priimta bet kuri kita atitinkama teisės gynimo priemonė; kadangi ypač reikia atkreipti dėmesį į būtinybę išvengti grėsmės šiuo Reglamentu siekiamam tikslui;
- (20) kadangi, jeigu yra tenkinamos visos šiuo Reglamentu nustatytos sąlygos, laivo statytojui, kurio žalingai įkainoto laivo pardavimas padarė žalos Bendrijos pramonei, sprendimu turi būti nustatomas žalingo įkainojimo mokestis, kurio dydis yra lygus žalingo įkainojimo ribai; kadangi turėtų būti apibrėžtos tikslios ir aiškios tokio sprendimo įgyvendinimo taisyklės, įskaitant jo praktiniam įgyvendinimui būtinas priemones, ypač atsakomąsias priemones, jeigu laivų statytojas nesumoka žalingo įkainojimo mokesčio per nustatytą laiką;
- (21) kadangi būtina apibrėžti tikslias taisykles, kuriomis vadovaujantis laivų statytojams, kuriems taikomos atsakomosios priemonės, atšaukiama teisė pakrauti ir iškrauti laivus Bendrijos uostuose;
- (22) kadangi prievolė sumokėti žalingo įkainojimo mokestį yra įvykdyta tik tada, kai toks mokestis yra visiškai sumokamas arba pasibaigus laikotarpiui, per kurį taikomos atsakomosios priemonės;

- (23) kadangi bet kokie pagal šį Reglamentą vykdomi veiksmai neturėtų prieštarauti Bendrijos interesams;
- (24) kadangi veikdama pagal šį Reglamentą Bendrija privalo atsižvelgti į būtinybę veikti greitai ir veiksmingai;
- (25) kadangi būtina numatyti, kad reguliariais ir nustatytais tyrimo etapais Patariamasis komitetas teiks konsultacijas; kadangi tokį Komitetą turi sudaryti valstybių narių atstovai ir jam pirmininkaujantis Komisijos narys;
- (26) kadangi tikslinga numatyti apsilankymus, kad būtų galima patikrinti pateiktą informaciją apie žalingą įkainojimą ir padarytą žalą, su sąlyga, kad tokia apsilankymų tvarka taikoma tik gavus tinkamus atsakymus į klausimynus;
- (27) kadangi reikia numatyti, kad, jei šalys vengia bendradarbiauti, faktams nustatyti gali būti panaudota kita informacija, ir kad tokia informacija gali būti mažiau palanki šalims negu tuo atveju, jei jos būtų tinkamai bendradarbiavusios;
- (28) kadangi reikėtų numatyti tokį konfidencialios informacijos naudojimą, kad nebūtų atskleistos verslo paslaptys;
- (29) kadangi būtina numatyti, kad esminiai faktai ir argumentai būtų tinkamai atskleidžiami teisę juos gauti turinčioms šalims per tokį laiką, kurio, atsižvelgus į sprendimų priėmimo procesą Bendrijoje, pakanka šalims savo interesams apginti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ;

1 straipsnis

Principai ir apibrėžimai

- Žalingo įkainojimo mokestis gali būti taikomas žalingai įkainoto laivo statytojui, kai tokį laivą pardavus pirkėjui iš kitos šalies, nei buvo pagamintas laivas, padaroma žala.
- Laivas laikomas žalingai įkainotu, jeigu parduoto laivo eksporto kaina yra mažesnė nei lyginamoji panašaus laivo kaina, kai jis įprastinėmis prekybos sąlygomis parduodamas pirkėjui iš eksportuojančios šalies.

3. Šiame Reglamente:

- terminas „laivas“ reiškia bet kurį savaeigį jūrinį laivą, kurio bendroji talpa yra 100 tonų ir daugiau, naudojamą prekėms ar žmonėms gabenti arba specializuotoms paslaugos (pvz., ledlaužiai arba žemsiurbės) teikti, ir bet kuris vilkiką, kurio galia – 365 kW ir daugiau;
- terminas „panašus laivas“ reiškia bet kurį laivą, kuris yra tos pačios rūšies, paskirties ir apytikslio dydžio, kaip ir nagrinėjamas laivas, ir savo ypatybėmis labai panašus į nagrinėjamą laivą;
- terminas „ta pati bendroji laivo kategorija“ reiškia bet kurį tokios pačios rūšies ir paskirties laivą, žymiai besiskiriantį dydžiu;
- terminas „pardavimas“ reiškia turtinės teisės į laivo nuosavybę sukūrimą ar perdavimą, išskyrus atvejį, kai turtinė teisė į nuosavybę yra sukuriamą arba įsigyjama tik užtikrinimo tikslais suteikiant normalią komercinę paskolą;
- terminas „turtinė teisė į nuosavybę“ apima bet kokią teisę, atsirandančią sutartiniu ar nuosavybės pagrindu, kuri leidžia tokios teisės turėtojui arba turėtojams gauti naudos iš laivo eksploatacijos būdu, iš esmės panašiu į būdą, kuriuo iš laivo eksploatacijos gali gauti naudos jo savininkas. Norint nustatyti, ar toks esminis panašumas yra, *inter alia*, atsižvelgiama į tokius veiksnius:
 - sandorio sąlygas ir aplinkybes;
 - pramonės šakoje priimtą komercinę praktiką;
 - ar laivas, kurio atžvilgiu vykdomas sandoris, yra integruotas į teisės turėtojo ar turėtojų veiklą;
 - ar praktiškai yra tikimybė, kad žymią laivo egzistavimo laikotarpio dalį tokios teisės turėtojas ar turėtojai gaus naudos eksploatuodami tokį laivą ir prisiims jo eksploatacijos riziką;
- terminas „pirkėjas“ reiškia bet kurį asmenį arba bet kurią bendrovę, kuri įgyja turtinę teisę į nuosavybę, taip pat ir nuomos ar ilgalaikio laivo be igulos frachtavimo būdu, kai tai tiesiogiai ar netiesiogiai susiję su pradiniu perdavimu iš laivo statytojo, įskaitant asmenį arba bendrovę, kuriems pirkėjas priklauso arba yra jų kontroliuojamas, arba kurie pirkėjui duoda nurodymus. Pirkėjas priklauso asmeniui arba bendrovei, jeigu jie turi daugiau nei 50 % pirkėjo turtinių teisių. Asmuo arba bendrovė kontroliuoja pirkėją, jeigu teisiškai arba faktiškai gali pirkėjui taikyti apribojimus arba duoti nurodymus (preziumuojama, kad tokia galimybė yra turint 25 % turtinių teisių). Jeigu pirkėjo nuosavybė yra nurodoma, preziumuojama, kad nėra jokios kitos pirkėjo kontrolės, išskyrus, kai nustatyta kitaip. Bet kuriam laivui pirkti gali būti daugiau nei vienas pirkėjas.

- g) terminas „bendrovė“ reiškia bet kurią pagal civilinę arba komercinę teisę įsteigtą bendrovę ar firmą, įskaitant kooperatines organizacijas ir kitus juridinius asmenis, reglamentuojamus viešosios arba privatinės teisės, įskaitant pelno nesiekiančius asmenis;
- h) terminas „Sutarties šalis“ reiškia bet kurią trečiąją valstybę, esančią Laivų statybos sutarties šalimi.

2 straipsnis

Žalingo įkainojimo nustatymas

A. Normalioji vertė

1. Normalioji vertė paprastai yra skaičiuojama pagal kainas, kurias įprastinės prekybos sąlygomis už panašų laivą moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje.

2. Kainos, nustatytos tarp šalių, kurios yra tarpusavyje susijusios arba turi tarpusavio kompensacinį susitarimą, negali būti laikomos kainomis įprastinėmis prekybos sąlygomis ir negali būti naudojamos normaliajai vertei skaičiuoti, nebent būtų nustatyta, kad tokie santykiai šioms kainoms neturi jokio poveikio.

3. Jeigu įprastinėmis prekybos sąlygomis panašūs laivai nėra parduodami, arba jeigu dėl tam tikros padėties rinkoje tokie pardavimai neleidžia tinkamai palyginti kainų, laivo normalioji vertė apskaičiuojama pagal panašaus laivo eksporto įprastinėmis prekybos sąlygomis į atitinkamą trečiąją šalį kainą, jeigu tokia kaina yra tipiška. Jeigu tokio pardavimo ir atitinkamą trečiąją šalį nesama, arba tokio pardavimo pagrindu negalima tinkamai palyginti, panašaus laivo normalioji vertė apskaičiuojama pagal laivo gamybos kaštus kilmės šalyje, pridedant pagrįstas pardavimo, bendruosius ir administracinius kaštus ir pelną.

4. Panašaus laivo pardavimas eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje arba eksportas į trečiąją valstybę kainomis, mažesnėmis už vieneto gamybos kaštus (fiksuočius ir kintančius) kartu su pardavimo, bendraisiais ir administraciniais kaštais, gali būti traktuojamas kaip vykstantis ne įprastinėmis prekybos sąlygomis būtent dėl tokių kainų ir gali būti nepaisomas skaičiuojant normaliąją vertę tik tuo atveju, jeigu yra nustatyta, kad taip parduodama kainomis, neleidžiančiomis padengti visų kaštų per pagrįstą laikotarpį, kuris paprastai yra penkeri metai.

5. Kaštai paprastai skaičiuojami remiantis tiriamojo laivų statytojo tvarkomais įrašais, jeigu tokie įrašai atitinka bendrai priimtus apskaitos principus aptariamoje valstybėje, ir jeigu matyti, kad tie įrašai pagrįstai atspindi su aptariamo laivo gamyba ir pardavimu susijusius kaštus.

Turi būti atsižvelgiama į pateiktus įrodymus dėl tinkamo kaštų paskirstymo, jeigu matyti, kad tokie paskirstymai praeityje buvo panaudoti. Jei nėra tinkamesnio būdo, pirmenybė teikiama kaštų pasiskirstymui apyvartos pagrindu. Jeigu kaštų pasiskirstymas neatsispindi ir šiuo pagrindu, kaštai atitinkamai yra koreguojami dėl tų nesikartojančių kaštų, kurie naudingi ateities ir (arba) dabar gaminamai produkcijai, arba dėl aplinkybių, kuriomis kaštus įtaškoja veiklos pradžia.

6. Pardavimo, bendrųjų ir administracinių kaštų, taip pat pelno sumos turi būti pagrįstos faktiniais duomenimis apie tiriamojo laivų statytojo panašaus laivo gamybą ir pardavimą įprastinės prekybos sąlygomis. Jei šių sumų apskaičiuoti tokiu pagrindu neįmanoma, jas galima skaičiuoti pagal:

a) nustatytą faktinį kitų kilmės šalies gamintojų sumų svertinį vidurkį, susijusį su panašių laivų gamyba ir pardavimu tos valstybės vidaus rinkoje;

b) faktines sumas, kurias išleidžia tiriamasis laivų statytojas gaminamas ir parduodamas įprastomis prekybos sąlygomis tos pačios bendrosios kategorijos laivus kilmės valstybės vidaus rinkoje;

c) bet kurį kitą tinkamą būdą, jeigu taip apskaičiuoto pelno suma neviršija pelno, kurį normaliai gauna kiti laivų statytojai parduodami tos pačios bendrosios kategorijos laivus kilmės valstybės vidaus rinkoje;

Be to, pelnas, pridedamas apskaičiuojant vertę, visais atvejais turi būti grindžiamas vidutiniu pelnu, gaunamu per pagrįstą laikotarpį, kuris dažniausiai yra šeši mėnesiai iki ir po tiriamojo pardavimo, ir atspindi pagrįstą tokio pardavimo metu gaunamą pelną. Atliekant tokius apskaičiavimus, bet kuris atvejis yra atmestas, jei įrodoma, kad pardavimo metu gaunamas pelnas, kurio negalima laikyti pagrįstu.

7. Atsižvelgiant į ilgą laikotarpį tarp sutarties sudarymo ir laivo pristatymo, į normaliąją vertę neįskaičiuojamos faktiški kaštai, kurie, kaip įrodo laivų statytojas, atsirado dėl *force majeure* aplinkybių ir žymiai viršija kaštų padidėjimą, kurį laivų statytojas galėjo pagrįstai numatyti ir atsižvelgti tuo metu, kai buvo nustatomos esminės pardavimo sandorio sąlygos.

8. Jeigu importuojama ne iš rinkos ekonomikos valstybių, ir ypač iš tų, kurioms taikomas 1994 m. kovo 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 519/94 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių ir Reglamentų (EEB) Nr. 1765/82, Nr. 1766/82 ir Nr. 3420/83 panaikinimo⁽¹⁾, normalioji vertė apskaičiuojama

⁽¹⁾ OL L 67, 1994 3 10, p.89. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 839/95 (OL L 85, 1995 4 19, p. 9).

kainos arba sukurtosios vertės trečiojoje rinkos ekonomikos valstybėje arba kainos iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, taip pat ir Bendriją, pagrindu, o jeigu tai neįmanoma – bet kuriuo kitu tinkamu pagrindu, taip pat ir pagal kainą, faktiškai mokamą arba mokėtiną Bendrijoje už panašų laivą, tinkamai ją pakoregavus, jei reikia, kad būtų įskaityta pagrįsta pelno norma.

Tinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama ne nepagrįstu būdu, atsižvelgus į bet kurią patikimą atrankos metu turimą informaciją. Be to, atsižvelgiama į laiko ribas.

Tyrime dalyvaujančioms šalims netrukus po tyrimo pradžios pranešama apie numatomą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę, ir joms suteikiamas 10 dienų laikotarpis pastaboms pareikšti.

B. Eksporto kaina

9. Eksporto kaina yra kaina, faktiškai mokama arba mokėtina už tiriamąjį laivą.

10. Tais atvejais, kai eksporto kainos nėra arba kai eksporto kaina yra nepatikima dėl ryšių ar kompensacinio susitarimo tarp laivo statytojo ir pirkėjo arba trečiosios šalies, eksporto kaina gali būti nustatyta pagal kainą, už kurią laivas yra pirmą kartą perparduodamas nepriklausomam pirkėjui arba – jeigu laivas nėra perparduodamas nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodamas tokios būklės, kokios buvo iš pradžių parduotas, – bet kuriuo kitu tinkamu pagrindu.

Tokiais atvejais, norint apskaičiuoti pagrįstą eksporto kainą, atliekami visų kaštų, įskaitant muitus ir mokesčius, patirtus nuo pirminio pardavimo iki perpardavimo, ir priaugančio pelno koregavimai.

Į koreguojamuosius įeina tie vienetai, kuriuos paprastai patiria pirkėjas, tačiau apmoka bet kuri Bendrijoje ar už jos ribų esanti šalis, kuri yra susijusi arba turi kompensacinį susitarimą su laivų statytoju ar pirkėju, įskaitant: įprastinius gabenimo, draudimo, priežiūros, krovimo ir pagalbinius kaštus, muitus bei kitus mokesčius, mokėtinus importuojančioje valstybėje už laivo pirkimą; ir pagrįstą ribą pardavimo, bendriesiems ir administraciniais kaštams padengti, bei pelną.

C. Palyginimas

11. Eksporto kaina ir normalioji vertė turi būti palyginamos tiesingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliekamas tame pačiame

prekybos lygmenyje ir pardavimų, vykusių kiek galima mažesniu laiko intervalu, atžvilgiu, kas paprastai reiškia sandorius, įvykusius tris mėnesius iki arba po tiriamojo pardavimo, o jeigu tokių pardavimų nebuvo, – per bet kurį tinkamą laikotarpį. Kiekvienu atveju iš esmės turi būti tinkamai atsižvelgiama į įvairius skirtumus, kurie gali turėti įtakos kainų lyginamumui, įskaitant skirtumus tarp pardavimo nuostatų ir sąlygų, sutartimis numatytas baudas, mokesčius, prekybos lygmenį, kiekius, fizines savybes ir bet kuriuos kitus skirtumus, kurie taip pat turi įtakos kainų lyginamumui. Jeigu 10 punkte minėtais atvejais buvo paveiktas kainų lyginamumas, normalioji vertė nustatoma pagal prekybos lygmenį, kuris atitinka sukurtos eksporto kainos prekybos lygmenį, arba deramai atsižvelgiama kaip reikalaujama šiame punkte. Turi būti vengiama bet kokio dvigubo koregavimo, ypač dėl nuolaidų ir sutartimis numatytų baudų. Jei dėl kainų palyginimo reikia konvertuoti valiutas, toks konvertavimas atliekamas pagal pardavimo dienos keitimo kursą, išskyrus atvejį, kai užsienio valiutos pardavimas išankstinių sandorių rinkose yra tiesiogiai susijęs su aptariamuoju eksporto pardavimu – tada taikomas valiutos keitimo kursas, nustatytas išankstiniame pardavimo sandoryje. Šios nuostatos tikslais, pardavimo data laikoma diena, kurią nustatomos esminės pardavimo sandorio sąlygos, paprastai sutarties sudarymo diena. Tačiau jeigu sutarties sąlygos iš esmės pakeičiamos kitą dieną, taikomas tokių pakeitimų dieną galiojės keitimo kursas. Tokiais atvejais atliekami atitinkami koregavimai, kuriais siekiama atsižvelgti į bet kokią nepagrįstą įtaką žalingo įkainojimo ribai, atsiradusią tik dėl keitimo kursų svyravimo tarp pradinės pardavimo dienos ir tokio pakeitimo dienos.

D. Žalingo įkainojimo riba

12. Laikantis kitų taikytinų nuostatų dėl teisingo palyginimo, žalingo įkainojimo ribos paprastai nustatomos lyginant svertinį normaliosios vertės vidurkį su svertiniu visų pardavimo sandorių kainų vidurkiu, arba lyginant individualias normaliąsias vertes su individualiomis eksporto kainomis pagal kiekvieną sandorį atskirai. Tačiau normalioji vertė, apskaičiuota pagal svertinį vidurkį, gali būti lyginama su visų individualių sandorių kainomis, jeigu yra tam tikra eksporto kainų tendencija, kuri labai skiriasi, priklausomai nuo pirkėjų, regionų ar laikotarpių, ir jeigu pirmame šio punkto sakinyje nurodyti metodai neatspindėtų viso žalingo įkainojimo masto.

13. Žalingo įkainojimo riba yra ta suma, kuria normalioji vertė viršija eksporto kainą. Jeigu žalingo įkainojimo ribos skiriasi, gali būti apskaičiuotas svertinis žalingo įkainojimo vidurkis.

3 straipsnis

Žalos nustatymas

1. Jei nėra nurodyta kitaip, pagal šį Reglamentą „žala“ yra materialinė žala Bendrijos pramonei, materialinės žalos Bendrijos pramonei grėsmė arba esminės kliūtys tokiai pramonei kurtis ir aiškintina vadovaujantis šio straipsnio nuostatomis.

2. Žala nustatoma remiantis aiškiais įrodymais ir objektyviai ištyrus: a) pardavimo žemesnėmis kainomis nei normalioji panašių laivų vertė Bendrijos rinkoje poveikį ir b) tokio pardavimo poveikį Bendrijos pramonei.

3. Vertinant pardavimo žemesne nei normalioji vertė poveikį, reikia atsižvelgti į tai, ar tokio pardavimo kainos buvo žymiai sumažintos, palyginti jas su panašių Bendrijos pramonės gaminamų laivų kainomis, ir ar toks pardavimas smarkiai įtakoja kainų kitimą ar neleidžia joms pakilti, taip, kaip jos būtų pakilusios priešingu atveju. Nė vienas iš šių veiksnių nėra būtinais lemiantis.

4. Jeigu dėl žalingo įkainojimo laivų pardavimas iš daugiau nei vienos valstybės turi būti tiriamas vienu metu, tokių pardavimų poveikis vertinamas apibendrintai tik tada, jei nustatoma, kad: a) žalingo kainos nustatymo riba, apskaičiuota pagal pirkimą iš kiekvienos valstybės, yra didesnė nei 7 straipsnio 3 dalyje apibrėžta *de minimis* riba, ir b) tokių pardavimų poveikį reikia vertinti apibendrintai atsižvelgiant į konkurencijos tarp ne Bendrijos laivų statytojų pirkėjams parduodamų laivų sąlygas ir konkurencijos tarp tokių laivų ir panašių Bendrijos laivų sąlygas.

5. Vertinant pardavimo kainų, kurios yra žemesnės nei normalioji vertė, poveikį atitinkamai Bendrijos pramonės šakai, taip pat atsižvelgiama į atitinkamus ekonominius veiksnius ir pramonės būklę apibūdinančius rodiklius, įskaitant: poveikį, dėl kurio pramonė vis dar stengiasi atsigauti nuo praeityje buvusio dempingo, žalingo įkainojimo ar subsidijavimo praeityje, faktinį žalingo įkainojimo ribos dydį, faktinį ir galimą pardavimo, pelno, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos, pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; veiksnius, turinčius įtakos Bendrijos kainoms; faktinį ir galimą neigiamą poveikį piniginiams srautams, atsargoms, užimtumui, atlyginimams, augimui, galimybėms sukaupti kapitalą ir investuoti. Šis sąrašas nėra išsamus ir vienas ar keli šie veiksniai nėra būtinais lemiantys.

6. Pateikus visus 2 dalyje minimus reikšmingus įrodymus turi būti aišku, kad pardavimas žemesne nei normalioji vertė kaina sukelia ar sukėlė žalą, kaip ji apibrėžta šiame Reglamente. Ypač būtina įrodyti, kad 3 dalyje aprašyti kainų lygiai sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Bendrijos pramonei, ir kad tas poveikis yra tokio masto, kad jį būtų galima apibūdinti kaip esminį.

7. Be pardavimo už kainą, žemesnę nei normalioji vertė, turi būti įvertinami ir kiti žinomi veiksniai, tuo pat metu darantys žalą Bendrijos pramonei, kad būtų užtikrinta, jog šių veiksnių padaryta žala nebūtų laikoma žala, kurią sukėlė pardavimas už kainas, žemesnes nei normalioji vertė, remiantis 6 dalimi. Šiuo tikslu galima būtų įvertinti tokius veiksnius, kaip antai: kitų nei eksportuojančios šalies laivų statytojų laivų pardavimo ne žemesnėmis nei normalioji vertė kainomis mastai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, neleistini prekybos būdai tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų ir konkurencija tarp jų, technologijos pažanga, Bendrijos pramonės produktyvumo ir eksporto plėtra.

8. Pardavimo už kainą, žemesnę nei normalioji vertė, poveikis vertinamas lyginant su Bendrijos pramonės panašių laivų gamyba, kai turimi duomenys leidžia ją įvertinti remiantis tokiais kriterijais, kaip gamybos procesas, gamintojų pardavimai ir pelnas. Jeigu įvertinti tokios gamybos neįmanoma, pardavimo už žemesnę nei normalioji vertė kainą poveikis vertinamas nagrinėjant siauriausios laivų grupės ar rūšies, kuriai priklauso panašūs laivai, apie kurią galima gauti reikalingą informaciją, gamybą.

9. Reikšmingos žalos grėsmė nustatoma remiantis faktais, o ne vien neargumentuotais tvirtinimais, spėjimais ar tolima tikimybe. Aplinkybių pasikeitimas, dėl kurio susidarytų padėtis, kai pardavimas už žemesnę nei normalioji vertė kainą galėtų padaryti žalą, turi būti aiškiai numatomas ir neišvengiamas.

Nustatant, ar yra grėsmė, kad bus padaryta reikšminga žala, reikėtų, *inter alia*, atsižvelgti į tokius veiksnius:

a) pakankami laisvai disponuojami laivų statytojo pajėgumai arba neišvengiamas ir žymus tokių pajėgumų padidėjimas, rodantis tikėtiną žymų pardavimų už žemesnę nei normalioji vertė kainą augimą, atsižvelgiant į tai, ar yra kitų eksporto rinkų, galinčių priimti bet kokią papildomą eksportą, ir

b) ar laivai yra eksportuojami kainomis, kurios galėtų žymiai sumažinti kainas arba neleisti joms kilti, kas būtų atsitikę

kitokiomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidins tolesnio pirkimo iš kitų šalių paklausą.

Nė vienas iš išvardytų veiksmų pats savaime nėra būtinai lemiantis, tačiau įvertintų veiksmų visuma turėtų reikšti, kad tolesni pardavimai už žemesnę nei normalioji vertė kainą yra neišvengiami, ir jeigu nebus imtasi jokių apsaugos veiksmų, bus padaryta materialinė žala.

4 straipsnis

Bendrijos pramonės apibrėžimas

1. Šiame Reglamente terminas „Bendrijos pramonė“ suprantamas kaip nurodantis visus Bendrijos gamintojus, kurie gali turimais pajėgumais pagaminti panašius laivus arba kurių turimi gamybiniai pajėgumai gali būti per priimtina laiką pritaikyti panašių laivų gamybai, arba tuos gamintojus, kurių kolektyvinės galimybės pagaminti panašius laivus sudaro didžiąją Bendrijos pajėgumų gaminti panašius laivus dalį, kaip apibrėžta 5 straipsnio 6 dalyje. Tačiau jeigu gamintojai yra susiję su laivų statytoju, eksportuotojais arba pirkėjais arba patys yra tariamai žalingai įkainoto laivo pirkėjai, terminas „Bendrijos pramonė“ gali būti suprantamas, kaip nurodantis kitus gamintojus.

2. Taikant 1 dalies nuostatas, gamintojai laikomi susiję su laivų statytoju, eksportuotojais arba importuotojais tik tuo atveju, jeigu: a) vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitą; b) juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo; arba c) jie kartu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiąjį asmenį, kai yra pagrindo tikėti arba įtarti, jog dėl tokių santykių aptariamieji gamintojai veikia skirtingai nei tokiu būdu nesusiję gamintojai. Pagal šią dalį asmuo laikomas kontroliuojančiu kitą, jeigu pirmasis gali teisiskai ar faktiškai suvaržyti ar valdyti antrąjį.

3. Šiam straipsniui taikomos 3 straipsnio 8 dalies nuostatos.

5 straipsnis

Nagrinėjimo inicijavimas

1. Išskyrus 8 dalyje numatytus atvejus, tyrimas nustatyti žalingo įkainojimo buvimą, mastą ir poveikį pradamas, gavus raštišką bet kurio fizinio ar juridinio asmens arba asociacijos, neturinčios juridinio asmens teisių, veikiančių Bendrijos pramonės vardu, skundą.

Skundas gali būti pateikiamas Komisijai arba valstybei narei, kuri perduoda skundą Komisijai. Komisija siunčia valstybei narei bet

kurio jos gauto skundo kopiją. Skundas laikomas paduotu pirmą darbo dieną po to, kai yra pristatomas Komisijai registruotu paštu arba kai Komisija patvirtina jį gavusi.

Netgi jeigu neteikiamas skundas, valstybė narė, turėdama pakankamai įrodymų dėl žalingo įkainojimo arba jo sukeltos žalos Bendrijos pramonei, nedelsdama perduoda tokius įrodymus Komisijai.

2. Pagal 1 dalį numatytas skundas paduodamas ne vėliau, kaip:

a) per šešis mėnesius nuo dienos, kai skundo teikėjas sužinojo arba turėjo sužinoti apie laivo pardavimą,

— kai skundo teikėjas buvo pakviestas pateikti pasiūlymą dėl sutarties per bendrą sudėtinį konkursą arba pagal kitokią pasiūlymo teikimo procedą,

— kai skundo teikėjas faktiškai pateikė pasiūlymą;

— kai skundo teikėjo pasiūlymas iš esmės atitiko konkurso reikalavimus;

b) per devynis mėnesius nuo to laiko, kai skundo teikėjas sužinojo arba turėjo sužinoti apie laivo pardavimą, kai nebuvo skelbtas konkursas, tuo atveju, jeigu praėjo ne daugiau kaip šeši mėnesiai nuo to laiko, kai Komisijai arba valstybei narei buvo pateiktas pranešimas apie ketinimą kreiptis pateikiant tuo metu skundo teikėjui pagrįstai prieinamą informaciją, leidžiančią identifikuoti tiriamąjį sandorį.

Skundas jokių būdu negali būti teikiamas vėliau nei šeši mėnesiai nuo laivo pristatymo.

Laikoma, kad skundo teikėjas turėjo žinoti apie parduodamą laivą nuo tada, kai informacija apie tokio sandorio sudarymą kartu su bendra informacija apie laivą buvo paskelbta tarptautinėje prekybos spaudoje.

Atsižvelgiant į šio straipsnio nuostatas, bendrasis sudėtinis konkursas reiškia konkursą, per kurį potencialus pirkėjas teikia pasiūlymus bent jau visiems jam žinomiems laivų statytojams, kurie gali pagaminti tokį laivą.

3. Pagal 1 punktą paduotame skunde pateikiami įrodymai dėl:

a) žalingo įkainojimo;

b) padarytos žalos;

c) priežastinio ryšio tarp žalingai įkainoto pardavimo ir tariamos žalos; ir

- d) i) kad jeigu laivas buvo parduotas per bendrąjį sudėtinį konkursą, skundo teikėjas buvo pakviestas teikti tokio konkurso pasiūlymą, jis tai faktiškai padarė, ir skundo teikėjo pasiūlymas iš esmės atitiko konkurso reikalavimus (t. y. pristatymo data ir techniniai reikalavimai), arba
- ii) kad jeigu laivas buvo parduotas taikant bet kurį kitą pasiūlymų teikimo procesą, ir skundo teikėjas buvo pakviestas teikti tokio konkurso pasiūlymą, jis tai faktiškai padarė, ir skundo teikėjo pasiūlymas iš esmės atitiko konkurso reikalavimus, arba
- iii) kad jeigu nebuvo pakvietimo teikti pasiūlymą kitokia tvarka, nei skelbiant bendrąjį sudėtinį konkursą, skundo teikėjas galėjo pagaminti tokį laivą ir jeigu skundo teikėjas žinojo arba turėjo žinoti apie siūlomą pirkimą, jis ėmėsi matomų pastangų sudaryti pirkimo-pardavimo sandorį su pirkėju, atitinkantį skelbiamo konkurso reikalavimus. Galima laikyti, kad skundo teikėjas žinojo apie siūlomą pirkimą, jeigu įrodoma, kad dauguma tos pramonės šakos atstovų dėjo pastangų sudaryti sandorį su pirkėju dėl tokio laivo pirkimo, arba jeigu įrodoma, kad bendrąją informaciją apie siūlomą pirkimą galima buvo gauti iš tarpininkų, finansininkų, klasifikavimo draugijų, frachtuotojų, prekybos asociacijų ir kitų subjektų, paprastai dalyvaujančių laivų statybos sandoriuose, su kuriais skundo teikėjas palaiko reguliarius ryšius arba turi prekybos reikalų.
4. Skunde pateikiama skundo teikėjui prieinama informacija:
- a) skundo teikėjo tapatybė ir jo vykdomos panašių laivų statybos Bendrijoje mastai bei vertė. Jei raštiškas skundas pateikiamas Bendrijos pramonės vardu, turi būti nurodyta, kurios būtent pramonės vardu jis paduodamas, ir išvardyti visi žinomi panašūs laivų statytojai Bendrijoje ir, kiek įmanoma, turi būti nurodyta, kurią Bendrijos produkcijos dalį pagal mastus ir vertę sudaro tokių statytojų panašių laivų gamyba.
- b) išsamus tariamai žalingai įkainoto laivo aprašymas, aptariamios kilmės ar eksporto valstybės (valstybių) pavadinimai, kiekvieno žinomo eksportuotojo ar užsienio gamintojo tapatybė ir žinomo aptariamojo laivo pirkėjo tapatybė;
- c) kainos, kuriomis tokie laivai parduodami kilmės ar eksporto valstybės (valstybių) vidaus rinkose (arba kitais atvejais – informacija apie kainas, kuriomis toks laivas kilmės ar eksporto valstybės (valstybių) parduodamas trečiajai valstybei (valstybėms), arba apie nustatytą laivo vertę), taip pat informacija apie eksporto kainas arba kitais atvejais – apie kainas, kuriomis toks laivas yra pirmą kartą perparduodamas nepriklausomam pirkėjui;
- d) žalingai įkainoto pardavimo poveikis panašių laivų kainoms Bendrijos rinkoje ir tokio pardavimo tolesnės pasekmės Bendrijos pramonei, sprendžiant pagal atitinkamos pramonės būklę rodančius veiksnius ir rodiklius, išvardytus 3 straipsnio 3 ir 5 dalyse.
5. Komisija kiek galima kruopščiau ištiria skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir atitikimą reikalavimams, kad nustatytų, ar pakanka įrodymų tyrimui pradėti.
6. Tyrimas pagal 1 dalį pradedamas tik tuo atveju, jeigu išnagrinėjus, koku mastu panašių laivų statytojai Bendrijoje pritaria ar nepritaria pateiktam skundai, nustatoma, kad skundas yra paduotas Bendrijos pramonės ar jos vardu. Skundas laikomas paduotu Bendrijos pramonės ar jos vardu, jeigu jam pritaria tie Bendrijos gamintojai, kurių bendra produkcija panašių laivų gamyboje sudaro daugiau nei 50 % visos skundai pritariančios ar nepritariančios Bendrijos pramonės dalies. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundai aiškiai pritariančių Bendrijos gamintojų produkcija nesiekia 25 % visos Bendrijos pramonės, gaminančios panašius laivus, produkcijos.
7. Kol nėra nuspręsta pradėti tyrimą, valdžios institucijos vengia viešai skelbti apie skundą, kuriuo reikalaujama pradėti tyrimą. Tačiau prieš pradedant inicijuoti nagrinėjimą, yra informuojamos suinteresuotosios eksportuojančios valstybės valdžios institucijos.
8. Jeigu ypatingomis aplinkybėmis nusprendžiama pradėti tyrimą negavus tokį tyrimą inicijuojančio raštiško skundo, paduoto Bendrijos pramonės ar jos vardu, tai daroma, jeigu šiam tyrimui pateisinti yra pakankamai įrodymų apie žalingą įkainojimą, žalą ir priežastinį ryšį, ir jei Bendrijos pramonės dalyvis, kuriam tariamai buvo padaryta žala, atitinka šio straipsnio 3 dalies d punkte aprašytus kriterijus.
- Tam tikrais atvejais tyrimas gali būti pradėtas ir remiantis Sutar ties šalies valdžios institucijų raštišku skundu. Tokiame skunde

pateikiami patvirtinantys įrodymai, kad laivas yra ar buvo žalingai įkainotas, ir kad tariamasis pardavimas Bendrijos pirkėjui žemesne nei normalioji vertė kaina daro ar padarė žalos tokios Sutarties šalies nacionalinei pramonei.

6 straipsnis

Tyrimas

9. Sprendžiant, ar inicijuoti tyrimą, žalingo kainos nustatymo ir padarytos žalos įrodymai svarstomi kartu. Skundas atmetamas, jeigu tolesnį tokio atvejo nagrinėjimą pateisinti nepakanka arba žalingo kainos nustatymo, arba padarytos žalos įrodymų.

10. Skundą galima atsiimti prieš inicijavimą, ir tokiu atveju laikoma, kad skundas nebuvo paduotas.

11. Komisija, nepažeisdama 15 straipsnio 2 dalies nuostatų, jeigu pasitarus tampa aišku, kad pakanka įrodymų pateisinti nagrinėjimo inicijavimą, Komisija tai padaro per 45 dienas nuo skundo pateikimo arba, jeigu inicijuojama pagal 8 dalį, – ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo to laiko, kai apie laivo pardavimą buvo sužinota arba turėjo būti sužinota, ir apie tai teikia pranešimą *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Jeigu pateiktų įrodymų nepakanka, pasitarus skundo teikėjui pranešama apie tai per 45 dienas nuo skundo padavimo Komisijai dienos.

12. Pranešime apie tyrimo inicijavimą skelbiama tyrimo pradžia, nurodomi laivų statytojo ir pirkėjo (-ų) pavadinimai ir valstybės, pateikiamas nagrinėjamo laivo aprašymas, pateikiama gautos informacijos santrauka ir nurodoma, kad visa svarbi informacija turi būti pateikta Komisijai; taip pat nurodoma, per kiek laiko suinteresuotosios šalys gali pranešti apie save, raštu pareikšti savo nuomonę ir pateikti informaciją, kad į tokią nuomonę bei informaciją būtų atsižvelgta tyrimo metu; be to, nurodoma, per kiek laiko suinteresuotosios šalys gali kreiptis į Komisiją, kad būtų išklaustas pagal 6 straipsnio 5 dalį.

13. Komisija praneša laivo eksportuotojui, pirkėjui(-ams) ir tokių laivų gamintojams, eksportuotojams ar importuotojams atstovaujantioms asociacijoms, kurios, kiek jai žinoma, yra suinteresuotos, taip pat šalies, kurios laivo atžvilgiu yra pradedamas tyrimas, bei skundo pateikėjų atstovams apie nagrinėjimo inicijavimą ir, deramai saugodama konfidencialią informaciją, pateikia visą pagal 1 dalį gauto raštiško skundo tekstą eksportuotojui ir eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms, taip pat laiko informaciją prieinamą kitoms susijusioms suinteresuotosioms šalims, jeigu jos to reikalauja.

1. Po nagrinėjimo inicijavimo Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, ir, jeigu reikia, su trečiųjų šalių valdžios institucijomis, pradeda tyrimą Bendrijos lygiu. Toks tyrimas apima ir žalingą įkainojimą, ir padarytą žalą, ir šie veiksniai tiriami kartu.

2. Šalims, gaunančioms klausimynus dėl žalingo įkainojimo tyrimo, suteikiama mažiausiai 30 dienų atsakyti. Eksportuotojams atsakyti skirtas laikas skaičiuojamas nuo klausimyno gavimo datos, o jis šiuo tikslu laikomas gautu praėjus vienai savaitei nuo tos dienos, kai buvo išsiųstas eksportuotojui arba paduotas eksportuojančios valstybės diplomatiniam atstovui. Šis 30 dienų laikotarpis gali būti pratęstas, atsižvelgiant į tyrimo trukmės apribojimus, jeigu šalis nurodo konkrečias tokį pratęsimą pagrindžiančias aplinkybes.

3. Komisija gali prašyti trečiųjų šalių valdžios institucijų ir, jeigu reikia, valstybių narių pateikti informaciją, o valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius prašymus. Jos Komisijai siunčia reikalaujamą informaciją kartu su visų atliktų apžiūrų, patikrų ar tyrimų rezultatais. Jei ši informacija yra dominantanti arba jei ją perduoti paprasčiau kuri nors valstybė narė, Komisija perduoda tokią informaciją valstybėms narėms. Tačiau jeigu ši informacija yra konfidenciali – perduodama tikrai nekonfidencialiai santrauka.

4. Komisija gali prašyti trečiųjų šalių valdžios institucijų ir, jeigu reikia, valstybių narių atlikti visas reikalingas patikras ir apžiūras, ypač Bendrijos gamintojų atžvilgiu, bei atlikti tyrimus trečiojoje valstybėje, jeigu suinteresuotosios firmos duoda sutikimą ir jeigu aptariamos valstybės valdžia yra oficialiai informuota ir tam neprieštaruoja. Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius Komisijos prašymus. Komisijos pareigūnai turi teisę Komisijos arba valstybės narės prašymu padėti valstybių narių pareigūnams atlikti savo pareigas. Panašiai Komisijos pareigūnai gali padėti trečiųjų valstybių pareigūnams atlikti jų pareigas, dėl to susitarus Komisijai ir tokioms valdžios institucijoms.

5. Suinteresuotosios šalys, pranešusios apie save, kaip nurodyta 5 straipsnio 12 dalyje, išklausomos, jeigu per *Europos Bendriją*

oficialiajame leidinyje paskelbtame pranešime nurodytą laiką pateikia raštišką prašymą jas išklausti ir įrodo, kad jos yra suinteresuotos šalys, kurioms nagrinėjimo baigtis gali turėti įtakos, ir kad turi konkrečių priežasčių būti išklaustos.

6. Laivų statytojo, pirkėjo (-ų), eksportuojančių valstybių valdžios institucijų atstovų, skundo teikėjų ir kitų suinteresuotų šalių, kurios apie savo pranešė, kaip nurodoma 5 straipsnio 12 dalyje, prašymu jiems sudaromos galimybės susitikti su šalimis, turinčiomis priešingų interesų, kad būtų pateikti priešingi požiūriai ir paneigiantys argumentai. Sudarant tokias galimybes paisoma būtinybės išsaugoti konfidencialumą ir atsižvelgiama į šalių patogumą. Šalių dalyvavimas nėra privalomas, o nedalyvavimas neigiamos įtakos tos šalies bylai nedaro. Pagal šią dalį suteikta žodinė informacija tai pat paisoma, jeigu ji vėliau yra tinkamai patvirtinama raštu.

7. Skundo teikėjai, laivų statytojas, pirkėjas(-ai) ir kitos suinteresuotosios šalys, kurios apie save pranešė, kaip nurodoma 5 straipsnio 12 dalyje, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai, paprašę raštu, gali susipažinti su visa bet kurios tyrime dalyvaujančios šalies pateikta informacija (bet ne su Bendrijos ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtais vidaus naudojimo dokumentais), kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus, bet nėra konfidenciali, kaip numatyta 13 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą. Tos šalys gali atsiliesti į gautą informaciją, o į jų pastabas atsižvelgiama, jeigu jos yra pakankamai pagrįstos atsiliepime.

8. Išskyrus 12 straipsnyje numatytus atvejus, kiek įmanoma labiau tikrinamas suinteresuotųjų šalių pateiktos ir išvadas grindžiančios informacijos tikslumas.

9. Jeigu tyrimo metu atskirai lyginama kiekviena kaina atsižvelgiant į pristatytus panašius laivus, tyrimas užbaigiamas ne vėliau kaip per vienerius metus nuo jo inicijavimo.

Jeigu nagrinėjamas dar statomas laivas, tyrimas turi būti užbaigtas ne vėliau kaip per vienerius metus nuo tokio laivo pristatymo.

Tyrimas, kurio metu nagrinėjama nustatytoji vertė, užbaigiamas per vienerius metus nuo jo inicijavimo arba per vienerius metus nuo laivo pristatymo datos – t. y. nuo įvykio, kuris įvyksta vėliau.

Tokie laiko apribojimai netaikomi, jeigu laikomasi 15 straipsnio 2 dalies nuostatų.

7 straipsnis

Tyrimo nutraukimas, nepradėjus taikyti priemonių, nenustačius ir nepradėjus rinkti žalingo įkainojimo mokesčių

1. Jeigu skundas atsiimamas, nagrinėjimas gali būti nutrauktas.

2. Tyrimas arba nagrinėjimas nutraukiami, jeigu pasitarus tampa aišku, kad priemonių taikyti nereikia, ir Patariamasis komitetas tam neprieštarauja. Visais kitais atvejais Komisija nedelsdama pateikia Tarybai ataskaitą apie pasitarimų rezultatus kartu su pasiūlymu nutraukti nagrinėjimą. Nagrinėjimas laikomas nutrauktu, jeigu per mėnesį Taryba, kvalifikuotai daugumai priitarus, nenusprendžia priešingai.

3. Nagrinėjimas nutraukiamas iš karto, jeigu nustatoma, kad žalingo įkainojimo riba sudaro mažiau nei 2 % eksporto kainos dalies.

4. Jeigu vis dėl to tyrimo metu nustatyti faktai rodo, kad yra žalingas įkainojimas ir dėl to buvo padaryta žala, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasitarusi su Patariamuoju komitetu, paprastą balsų daugumą priima sprendimą nustatyti laivų statytojui žalingo įkainojimo mokestį. Žalingo įkainojimo mokestis yra lygus apskaičiuotai žalingo įkainojimo ribai. Taryba priima sprendimą ne vėliau kaip per 30 darbo dienų nuo pasiūlymo gavimo. Komisija imasi visų priemonių, reikalingų, kad būtų įgyvendintas Tarybos sprendimas, ypač dėl žalingo įkainojimo mokesčio surinkimo.

5. Laivų statytojas sumoka žalingo įkainojimo mokestį per 180 dienų nuo jam pateikto pranešimo apie nustatytą žalingo įkainojimo mokestį, ir laikoma, kad toks pranešimas buvo gautas per vieną savaitę nuo jo išsiuntimo laivų statytojui dienos. Komisija gali suteikti ir pagrįstai ilgesnį laiką laivų statytojui sumokėti tokį mokestį, jeigu laivų statytojas įrodo, kad sumokėjęs mokestį per 180 dienų jis taps nemokus, arba toks veiksmas prieštarautų teismo prižiūrimai jo reorganizacijai, ir tokiu atveju nuo nesumokėtos mokesčio dalies yra skaičiuojamos palūkanos, kurių dydis yra įplaukos nuo vidutinės trukmės ekiu obligacijų Liuksemburgo vertybinių popierių biržos antrinėje rinkoje plius 50 bazės taškų.

8 straipsnis

Alternatyviosios teisės gynimo priemonės

Pasitarus su Patariamuoju komitetu tyrimas gali būti nutrauktas netaikant žalingo įkainojimo mokesčio, jeigu laivų statytojas

galutinai ir besąlygiškai anuliuoja žalingai įkainoto laivo pardavimą arba laikosi alternatyvios, lygiavertės Komisijai priimtinos teisės gynimo priemonės.

Pardavimo sandoris laikomas anuliuotu tik po to, kai visi sutartiniai santykiai tarp šalių, susijusių su konkrečiu sandoriu, yra nutraukti, grąžintas visas atlyginimas, sumokėtas pagal tokį sandorį, ir visos su laivu arba jo dalimis susijusios teisės yra grąžintos laivų statytojui.

9 straipsnis

Atsakomosios priemonės – teisės pakrauti ir iškrauti laivus atšaukimas

1. Jeigu nagrinėjamas laivo statytojas nesumoka žalingo kainos nustatymo mokesčio, nustatyto pagal 7 straipsnį, Komisija, pasitarusi su Patariamuoju komitetu, tokio laivų statytojo pastatytiems laivams taiko atsakomąsias priemones atšaukdama jo teisę pakrauti ir iškrauti krovinius.

2. Sprendimas dėl atsakomųjų priemonių taikymo įsigalioja po 30 dienų nuo jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ir yra atšaukiamas, kai laivų statytojas sumoka visą žalingo įkainojimo mokestį. Atsakomosios priemonės taikomos visų laivų, dėl kurių buvo sudarytos sutartys per ketverių metų laikotarpį nuo tokio sprendimo įsigaliojimo datos, atžvilgiu. Kiekvieno laivo atžvilgiu atsakomosios priemonės taikomos ketverius metus nuo jo pristatymo. Tokie priemonių taikymo laikotarpiai gali būti sutrumpinti tik remiantis išvada, padaryta pagal tarptautines ginčų dėl atsakomųjų priemonių taikymo sprendimo procedūras.

Laivus, kurių atžvilgiu atšaukiama teisė pakrauti ir iškrauti, nurodo sprendimas, kurį priima Komisija ir skelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

3. Valstybių narių muitinės institucijos neišduoda leidimo pakrauti ir iškrauti laivus, kurių atžvilgiu yra atšaukta teisė pakrauti ir iškrauti.

10 straipsnis

Pasitarimai

1. Bet kurie šiame Reglamente numatyti pasitarimai vyksta Patariamajame komitete, kurį sudaro kiekvienos valstybės narės atstovai ir kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas. Pasitarimai rengiami nedelsiant valstybės narės reikalavimu ar Komisijos iniciatyva – bet kuriuo atveju per tokį laikotarpį, kuris atitinka šiame Reglamente nustatytas trukmės ribas.

2. Komitetas posėdžiauja, pirmininkui jį sušaukus. Pirmininkas kuo skubiau pateikia valstybėms narėms visą reikalingą informaciją.

3. Kai būtina, pasitarimai gali vykti tikrai raštu; tokiu atveju Komisija apie tai praneša valstybėms narėms ir nurodo laikotarpį, per kurį jos turi teisę pareikšti savo nuomones arba pareikalauti žodinio pasitarimo, kurį surengia pirmininkas, jei tą žodinį pasitarimą įmanoma surengti per tokį laikotarpį, kuris atitinka šiame Reglamente nustatytas trukmės ribas.

4. Pasitarimuose nagrinėjami tokie svarbiausi klausimai:

- a) žalingo įkainojimo buvimas ir žalingo įkainojimo ribos nustatymo metodai;
- b) padaryta žalos ir jos mastas;
- c) priežastinis ryšys tarp žalingai įkainoto pardavimo ir žalos;
- d) priemonės, kurios susidariusiomis aplinkybėmis yra tinkamos žalingam įkainojimui ištaisyti, taip pat būdai ir priemonės tokioms priemonėms įgyvendinti.

11 straipsnis

Apsilankymai dėl patikros

1. Jeigu reikia, Komisija rengia apsilankymus, kad išnagrinėtų eksportuotojų, laivų statytojų, prekybininkų, agentų, gamintojų, prekybos asociacijų ar organizacijų įrašus ir patikrintų pateiktą informaciją apie žalingą įkainojimą ir žalą. Jeigu atsakymai nėra pateikiami tinkamai ir laiku, tokie apsilankymai dėl informacijos patikros negali būti rengiami.

2. Jeigu reikia, Komisija gali atlikti tyrimus trečiojoje valstybėje, prieš tai gavusi atitinkamų firmų sutikimą, pranešusi aptariamoms valstybės Vyriausybės atstovams, ir jeigu šie tyrimui neprieštarauja. Gavusi suinteresuotų firmų sutikimą, Komisija nedelsdama praneša eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms firmų, kuriose bus lankomasi, pavadinimus ir adresus bei sutartas apsilankymų datas.

3. Atitinkamoms firmoms pranešama apie informacijos, kuri bus tikrinama lankantis, pobūdį ir apie bet kurią kitą informaciją, kurią reikės pateikti tokių apsilankymų metu, bet tai netrukdo jau vykstant patikrai prašyti išsamesnių duomenų gauti informacijai papildyti.

4. Atliekant tyrimus pagal 1, 2 ir 3 dalis, Komisijai padeda valstybių narių, kurios to prašo, pareigūnai.

12 straipsnis

Vengimas bendradarbiauti

1. Tais atvejais, kai bet kuri suinteresuotoji šalis atsisako sudaryti galimybes gauti informaciją ar kitoku būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame Reglamente nurodytą laiką arba smarkiai kliudo atlikti tyrimą, preliminaros ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti padarytos pagal turimus faktus. Išsiaiškinus, kad bet kuri suinteresuotoji šalis pateikė melagingą ar klaidingą informaciją, tokios informacijos nepaisoma, o gali būti pasiremta turimais faktais. Suinteresuotosios šalys yra įspėjamos apie vengimo bendradarbiauti pasekmes.

2. Jei atsakymas nepateikiamas kompiuterine forma, tai nelaiкома vengimu bendradarbiauti, jeigu suinteresuotoji šalis įrodo, kad atsakymo pateikimas reikalaujama būdu sudarytų pernelyg didelių sunkumų ar nepagrįstų papildomų išlaidų.

3. Suinteresuotosios šalies pateiktos informacijos yra paisoma tada, kai ji nėra visais atžvilgiais tobula, jeigu tokie trūkumai nesukelia pernelyg didelių sunkumų priėti prie pagrįstai tikslios išvados, jeigu tokia informacija yra pateikta laiku ir gali būti patikrinta, ir jeigu šalis veikė pagal savo galimybes.

4. Jeigu įrodymai ar informacija nepriimami, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos priežastys ir sudaroma galimybė per nurodytą laiką pateikti tolesnius paaiškinimus. Nusprendus, kad paaiškinimai nėra pakankami, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys atskleidžiamos ir išdėstomos skelbiant išvadas.

5. Jeigu nustatant faktus, taip pat ir skaičiuojant normaliąją vertę, remiamasi 1 dalies nuostatomis, taip pat ir skunde pateikta informacija, pastaroji tikrinama, jei taip yra įmanoma ir tyrimo trukmė leidžia, lyginant ją su iš kitų nepriklausomų šaltinių turima informacija, pavyzdžiui, skelbiamų kainoraščių, oficialiosios pardavimų statistikos ir muitinės deklaracijų duomenimis, arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotųjų šalių gauta informacija.

6. Jeigu suinteresuotoji šalis vengia bendradarbiauti arba bendradarbiauja tik iš dalies, ir dėl to negalima gauti svarbios informacijos, išvados tokios šalies atžvilgiu gali būti ne tokios palankios, kokios būtų tuo atveju, jei ta šalis būtų tinkamai bendradarbiavusi.

13 straipsnis

Konfidencialumas

1. Visa informacija, kuri yra konfidencialaus pobūdžio (kadangi jos atskleidimas, pavyzdžiui, suteiktų didelių konkurencinių pranašumų konkurentui arba labai neigiamai paveiktų informaciją suteikusįjį asmenį arba asmenį, iš kurio šis gavo informaciją) arba kurią tyrimo šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, valdžios institucijų turi būti naudojama konfidencialiai, jei tam yra rimta priežastis.

2. Suinteresuotosios šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, privalo pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas. Tokios santraukos turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima aiškiai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę. Išskirtinėmis aplinkybėmis tokios šalys gali nurodyti, kad neįmanoma parengti šios informacijos santraukos. Tokiomis nepaprastomis aplinkybėmis turi būti pateiktas pareiškimas su išdėstytomis priežastimis, kodėl neįmanoma pateikti santraukos.

3. Jeigu manoma, kad prašymas laikytis konfidencialumo nėra pagrįstas, bet informacijos teikėjas nenori pateikti šios informacijos arba leisti atskleisti ją visą ar sutrumpintą, tokios informacijos galima nepaisyti, nebent atitinkami šaltiniai pakankamai tvirtai įrodytų, kad ši informacija yra teisinga. Prašymai laikytis konfidencialumo negali būti atmetami to nepagrindžiant.

4. Šis straipsnis netrukdo Bendrijos valdžios institucijoms atskleisti bendrojo pobūdžio informacijos, o ypač priežasčių, dėl kurių buvo priimti sprendimai, vadovaujantis šiuo Reglamentu, arba atskleisti įrodymų, kuriais rėmėsi Bendrijos valdžios institucijos, jeigu reikia tokias priežastis paaiškinti nagrinėjant bylą teisme. Taip atskleidžiant informaciją būtina atsižvelgti į teisėtus suinteresuotųjų šalių interesus, kad jų verslo paslaptys nebūtų atskleistos.

5. Taryba, Komisija, valstybės narės ar jų pareigūnai neturi teisės atskleisti jokios pagal šį Reglamentą gautos informacijos, kurią jos teikėjas prašė naudoti konfidencialiai, negavę atskiro tokio informacijos teikėjo leidimo. Informacija, kuria keičiasi Komisija ir valstybės narės ar kuri yra susijusi su pasitarimais pagal 10 straipsnį, taip pat Bendrijos arba valstybių narių valdžios institucijų vidaus naudojimo dokumentai negali būti atskleidžiami, išskyrus šiuo Reglamentu numatytus atvejus.

6. Pagal šį Reglamentą gauta informacija naudojama tikrai siekiant tų tikslų, dėl kurių jos buvo prašyta.

14 straipsnis

Atskleidimas

1. Skundo teikėjai, laivų statytojas, eksportuotojas ir pirkėjas (-ai) bei jiems atstovaujanti asociacija, taip pat eksportuojanti valstybės atstovai gali prašyti, kad jiems būtų atskleista išsami informacija, sąlygojusi esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu buvo numatoma rekomenduoti taikyti žalingo įkainojimo mokesčius, arba buvo nutrauktas tyrimas netaikant tokio mokesčio.

2. 1 dalyje apibrėžti prašymai atskleisti galutinius duomenis yra adresuojami Komisijai raštu ir teikiami per Komisijos nustatytą laiką.

3. Galutiniai duomenys atskleidžiami raštu. Tai turi būti padaryta deramai paisant konfidencialiosios informacijos apsaugos ir kuo skubiau, paprastai ne vėliau, kaip likus mėnesiui iki galutinio sprendimo ar iki Komisijos pateikiamo pasiūlymo pagal 7 straipsnį imtis galutinių veiksmų. Jeigu tuo metu Komisija negali atskleisti tam tikrų faktų ar motyvų, jie, galimybei atsiradus, atskleidžiami kuo skubiau. Atskleidimas neturi įtakoti jokio paskesnio sprendimo, kurį gali priimti Komisija ar Taryba, tačiau, jeigu toks sprendimas grindžiamas bet kuriais kitais faktais ar motyvais, tokie faktai ar motyvai atskleidžiami kaip galima skubiau.

4. Į pareiškimus, pateiktus po galutinio informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tiksliai tuo atveju, jei jie yra gaunami per Komisijos kiekvienu atveju atskirai nustatytą laiką, kuris yra ne trumpesnis nei 10 dienų, deramai atsižvelgus į reikalo skubumą.

15 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

1. Šis Reglamentas netrukdo taikyti:

- a) specialiųjų taisyklių, išdėstytų Bendrijos ir trečiųjų šalių sudarytuose susitarimuose;

- b) specialiųjų priemonių, jeigu tik tokie veiksmai neprieštarauja pagal Laivų statybos sutartį numatytiems išipareigojimams;

2. Tyrimas pagal šį Reglamentą nėra atliekamas, ir priemonės nėra taikomos arba jų laikomasi, jeigu tokios priemonės prieštarauja Bendrijos išipareigojimams pagal Laivų statybos sutartį ar kitus svarbius tarptautinius susitarimus.

Nė viena šio Reglamento nuostata netrukdo Bendrijai vykdyti savo prievolių pagal Laivų statybos sutarties nuostatas dėl ginčų sprendimo.

16 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis Reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo Laivų statybos sutarties įsigaliojimo dienos ⁽¹⁾.

Jis netaikomas atžvilgiu tų laivų, dėl kurių pardavimo sutartys buvo sudarytos iki Laivų statybos sutarties įsigaliojimo datos, išskyrus laivus, dėl kurių pardavimo sutartys buvo sudarytos po 1994 m. gruodžio 21 d. ir kurių pristatymas vykdomas praėjus ilgesniam nei penkeri metai laikotarpiui nuo Sutarties sudarymo datos. Tokių laivų atžvilgiu šis Reglamentas netaikomas, jeigu laivų statytojas įrodo, kad pristatymo data buvo nukelta dėl normalių komercinių priežasčių, o ne siekiant išvengti šio Reglamento taikymo.

Šis Reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 1996 m. sausio 29 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

S. AGNELLI

⁽¹⁾ Laivų statybos sutarties įsigaliojimo data bus paskelbta Europos Bendrijos oficialiojo leidinio L serijoje.